

szakértőként részt vesz, amikor ebben a témában dr. Nagy Lászlóval megegyeztek, és az igazgató azt mondta, hogy neki ez ellen nincs kifogása. Kérem ne személyeskedjünk, objektív adatok vannak előttünk.

Dr. Szabó Gyula:

Az Egészségügyi, Szociális és Lakásügyi Bizottság üdvözölte ezt a vizsgálatot és megállapította, hogy ilyen mélyen a kórház dolgait még nem elemezték. Nincs nekünk ezzel a vizsgálattal más gondunk mint az, hogy félben van, valamint az, hogy ellentmondásos információkat kaptunk a vizsgálatot végzőktől és a kórház igazgatójától, és a bizottságnak arra nem volt ideje, hogy ezeket tisztába tegye.

Mi úgy ítéljük meg a helyzetet, hogy ezen az egy hónapon nem múlhat az, hogy itt rendkívüli intézkedésekre legyen szükség. Azokkal, amik az intézkedési tervben le vannak írva, kivéve az önkormányzati biztosnak a kirendelését, azokkal a bizottság végső soron egyetértett. Tehát ha most a mi állásfoglalásunk felemásnak látszik, akkor az csak a felemás helyzetből adódik.

A másik, hogy a szociális ápolást a Társadalombiztosítás nem ismeri el finanszírozandónak. A TB finanszírozásra a következő megjegyzésem van: Évente többször és menet közben változtatja a TB a finanszírozást. Nincs a kórháznak igazgatója, aki ehhez számolni és alkalmazkodni tud. Ha módomban állna, itt ugyanazt javasolnám, mint ahogyan az adóknál van, hogy év végéig állapítsák meg a következő évi adót, ami év közben nem változtatható. Valahogy ezt a TB finanszírozással is így kellene tenni, ha elvárjuk azt, hogy az intézmények vezetői ki tudják számolni a következő esztendő.

Völgyi Árpád:

Részben a mondanivalóm elhangzott, egy dologra viszont hangsúlyt szeretnék fektetni. Sem szakmai, sem közgazdasági szempontok alapján nem tudom az anyagot elbírálni, viszont olvastam itt a helyzetelemzésben egy olyat, amiben én a bajok eredőjét látom, hogy 1995-ben az OEP finanszírozás 272 millió Ft, 1996-ban pedig már csak 268 millió, 1997-ben 301 millió. Ha göngyölítem az inflációt hozzá, akkor jelen pillanatban az OEP támogatásnak 500-520 milliónak kellene lenni. Ez volt nekem mindig a gondom, nem tudtam, hogy a kórházigazgató úr év elején a költségvetés tárgyalásánál már csak megszokásból csinált pánikot, vagy alapja volt. Most látom, hogy ennek alapja volt.

Bebesi István:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság ülésén egyhangúlag az a döntés született, hogy nem tartottuk tárgyalásra alkalmasnak az anyagot. Az ülésen óriási vita alakult ki, két irány volt, az egyik szakmai, inkább orvosi témák, hogy az anyag tartalmazhat-e szakmai tévedéseket, vagy nem, a másik meg a gazdasági témák, hogy mit hogyan kell értelmezni a vizsgálatnál, fennálltak a hiányok vagy nem, joga van-e tudni az önkormányzatnak a kórház gazdálkodásáról vagy nem. Mivel pedig a bizottsági ülésen nem volt olyan szakértő, aki a kérdéseinkre választ tudott volna adni, ezért született az, hogy nem alkalmas az anyag a tárgyalásra. Ennyit szerettem volna elmondani a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság döntésének az értelmezéséről.

A ma elhangzottakkal kapcsolatban: Azt hiszem az a fontos, amit a Bújdosó főorvos úr mondott, hogy nem az a lényeg, hogy mi mennyi ebben az anyagban,

hanem az, hogy megtörtént egy vizsgálat, és ehhez kapcsolódóan azt kell nézni, hogy miért az az eredmény, vagy miért az a tendencia jött ki, és hogy erre megfelelő terápiát kell alkalmazni.

A személyes véleményem az anyaggal kapcsolatban a következő: Az itt felsorolt költségek valamilyen utalványozási rendszerhez tartoznak, valamilyen átalánymutató alapján kerülnek az általános költségek leosztásra a különböző területeken, amihez kell, hogy kapcsolódjon egy költségfigyelési rendszer, aminek a kiépítését akkor sem lehet megúszni egy kórháznál ha informatikai rendszerrel számítógépek kerülnek beállításra, mert az is csak akkor fog tudni indulni, ha annak az alapjait kidolgozza a kórház.

Tehát én úgy ítélem meg, hogy ennek az anyagnak van értelme, valószínű, hogy mind a két fél részére, tehát annak aki pénzt ad a működéshez és annak is aki felhasználja, kellő tanulságokat tartalmaz, és egyetértek azzal is, hogy itt a képviselő-testületnek valamilyen utasításos döntést kell hoznia a következő időszakra vonatkozóan.

Dr. Baricza Sarolta:

Én tulajdonképpen már nem is nagyon akartam szólni, de talán néhány mondatot mondanék még. Én örülök, hogy Völgyi Árpád képviselőtársam volt az, aki a nem orvosképviselek közül kiemelte a második oldalon lévő fontos részt, amit Igazgató Úr, s jómagam is korábban már többször elmondtunk; kevés a pénz a rendszerben. Ma még nem esett szó arról, de szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat: én a főorvosi értekezleten elmondtam, hogy érdeklődéssel kell az elé néznünk, amit most az új egészségügyi kormányzat fog nekünk diktálni. Eddig is aszerint mentünk, ahogy azt nekünk az egészségügyi kormányzat mondta, eszerint működött az OEP, sorban minden. Az, hogy per pillanat mi lesz a következő lépés, amit nekünk megmondanak, azt hiszem erre vonatkozóan még csak találgatások vannak, pontosan senki nem tudja megmondani, de hogy nekünk utána majd úgy kell cselekedni, ez is biztos, de azt hiszem, ez teljesen világos. Én magam is azt mondtam ott a főorvosi értekezleten, hogy nem kellene kapkodni, nem kellene sietni, mert nem tudjuk, hogy mi lesz. Lehet, hogy egyszerűen megszűnnek olyan paraméterek, olyan dolgok, amit idáig 100%-osnak vettünk, s akkor belefuthat ez a kórház, ez a város olyan bajba, amit utána nem tud rendbehozni. Igaz, hogy én is orvosképviseleként ülök itt, de a többiek nem azok és mi végeredményben a lakosságot képviseljük, tehát most nem kórházasként kell itt ülnünk. Nekünk ennek a városnak a lakosságát kell képviselnünk, még ha ezek nagy szavak is. Ezt a kórházat a város polgárai építették, nekünk el kell tudni ezzel számolni. Nem csak nekünk, hanem az utánunk jövő Képviselő-testületnek is, s az teljesen mindegy, hogy milyen összetételű lesz. Az ő felelősségük ugyanakkora lesz, mert a város polgárai ahogy kimentek az utcára annak idején megvédeni, hogy nekik kell ez a kórház, én azt hiszem, hogy a város polgárai mindenre képesek ezért a kórházért - igazuk is van teljes mértékben. Szeretném hangsúlyozni, hogy a várpalotai kórháznak számos olyan szerkezete, részlege, illetve technikai felszereltsége van, ami nem azonos a zirci kórházzal. Ha mi most nagyon belefutunk, mert nem tudjuk, hogy az új egészségügyi kormányzat mit fog mondani, akkor lehet, hogy úgy járunk, mint ahogy jártunk annak idején, amikor volt egy adott osztály, s azt mondták, hogy nyugodtan csökkentjük az ágyszámot, mert ez így racionális, így lesz jó, s egy

napon azt mondták, ha ilyen kevés az ágyszám, akkor az nem kórház, nem osztály. Kérem, nagyon vigyázzunk, nehogy egy napon azt mondják, hogy a Mátrix kórház pedig nem kórház. Én azt hiszem az egyikünknek se szive-vágya ebben a konstrukcióban, kérem, erre nagyon figyeljünk oda.

(Vámosi Tibor visszajött, a létszám: 19 fő)

E s z e s Zoltán:

Folytatnám Főorvosasszony véleményét. Most a MÁTRIX kórházzal kapcsolatosan, illetve a privatizációval kapcsolatosan kell hogy döntsünk. Nekem is az a véleményem, hogy várni kell, mert annyira nem sürgős a kórház ilyen funkciós átalakítása véleményem szerint, s ha júliusra a teljes anyag meglesz, akkor még több információt kaphatunk, illetve a minisztériumról is többet tudhatunk: mit fog majd eldönteni, miben változtat, mi az irányvonal. A másik kérdés a privatizáció: döntsünk, hogy a következő képviselő-testületi ülésre ez a dolog menjen vagy ne menjen, illetve milyen formában menjen. Elhangzott, hogy mehet az összes, elhangzott, hogy ne az összes menjen, a sebészet, belgyógyászat maradjon. Azt hiszem ez irányban kellene tovább folytatni a vitát.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Nagyon őszintén örülök, hogy az első felvetésem, amit úgy fogalmaztam meg, Nagy László Igazgató Úrnak pénteken, hogy nagyon sajnálom, hogy eljutottunk idáig, de örülök, hogy nem állt le, nem felejtett el intézetet vezetni, gazdálkodást irányítani, de a következőket szeretném elmondani, nem véleményezve azt, amit a Jegyző Úr vezetett bizottság összehozott. Nekem nagyon rossz a lelkiismeretem, mert a város lakóit képviseljük az oktatás területén, a városüzemeltetés területén, s egyéb másik területén. Főorvosasszonynak mondom: el kell számolnunk az új kórházzal a városnak, de el kell számolni akkor is, amikor indirekt módon zárjuk be a kórházunkat, mert a működéshez nem tudunk adni egy elfutott folyamat végeredményeként több tíz millió forintot, hogy talpon maradjon. Én nem mondtam semmit ezzel, de azt szeretném elmondani, hogy a dolgok onnan gyökereznek, amikor nem vagyunk őszinték, nem beszélünk tisztán szakmai vélt vagy jogos sovinizmus alapján, s azt mondjuk, hogy nem az itt a probléma. Matematikailag tökéletesen igaza van mindenkinek. Nekem ez a rendelet-módosítás sem kellett, mert kb. öt hónapig az én kezemben is van egy lehetőség, amivel garantáltan el tudom kerülni a csődbiztos kijelölését, csak nekem nem a tűzoltómunka a feladat, s nem arra tettem esküt, hogy öt hónapra mentek kórházat ha 8000 ember kimegy a kórház elé vagy nem. Ott kezdődtek a dolgok, amikor hónapok óta az terjedt el, hogy a "Leszkovszki pikkel a kórházra". Én eddig egy szót nem szóltam, de amikor ennek az anyagnak a tárgyalása kapcsán gazdasági szakember főorvosi értekezleten ezt tartja perdöntőnek, az szomorú, s még egy lépést hozzáteszek: intézményvezetőként Nagy László Igazgató Úr tudja a legjobban, hogy az átlag beteg hozzátartozója szintjén nem jártam el, s nem vagyok hajlandó eljárni, s minden családtagom nevében köszönöm, amit kapott minden ottlévő családtagom, de ahogy az Ön intézményébe, úgy más intézmény életébe sem avatkoztam be, s nem is kívánok beavatkozni, mert az autonómiát, az intézmény vezetőit én tisztetem, becsülöm, erre kaptak lehetőséget. Nem ilyenek alá bebújtatva a dolgot amit én most utolsó gondolatsoromban megfogalmazok: senki nem kérdőjelezte meg nagy nyilvánosság előtt a kórház szakmai munkáját,

senki nem vétózta meg a kórház létét vagy nemlétét, de a játékszabály kettős: szakmai és gazdasági. Szakmai és gazdasági környezetben kell a mindennapi kihívásoknak megfelelni, s amikor azt mondja a Főorvosasszony, hogy először lát ilyen kimutatást, akkor ne haragudjon meg senki, amikor a többi szakma nevében a következőt mondom: egy iskolaigazgató az elszámoltatásakor elmesélné a tantárgyi versenyeken elért szép eredményeket, s utána letenne egy tíz millió forintos kérést az éves hatvan milliós költségvetése kiegészítésére, akkor őt a Testület "megenné". Egy fetiszizált szent tehát nálunk az egészségügy, s hogy bizonyítsam igazamat: 1992-93. átállás az alapellátásnál. Örülök neki, hogy átálltunk, bizonyították a mi orvosaink, akikről sokan azt feltételezték, hogy mint Makó Jeruzsálemtől, olyan messze van tőlük a vállalkozás, talpra álltak. Nem véletlenül tudnak gazdasági oldalon visszakérdezni, nem véletlenül kívánnak privatizálni, s ez az igény nem megfogalmazódott, hanem kötelező a kórházon belül is, s minden költségvetésből gazdálkodó intézménynél. Nem lopjuk, nem villával hányjuk a pénzt. Én nagyon bízom a jövőben, nagyon bízom az új kormányban, de tessék nekem azt elhinni, amit most mondok: egyik hónapról a másikra nem lesz dupla a pontpénz, egyik hónapról a másikra viszont, s a következő években ezt a kórházat üzemeltetni kell, de a kórház üzemeltetéséhez nem fog tudni a mindenkori várpalotai Képviselő-testület 10-100 millió forintot hozzátenni úgy, hogy 2-3 év múlva az általános iskolás gyerekeknek lerohad minden szemléltető eszköze, úgy megy ki az iskolából, hogy otthon a szülei meg tudják venni a számítógépet, s meg tudja tanulni. Többszörös kötelezettségben mi egyoldalú kötelezettséget nem vállalhatunk.

Javaslom, generál döntést hozunk, ne aprózzuk el. A június végén leadandó teljes anyaghoz van 10 nap. Ehhez képest lényegi mást egy adhat: az Igazgató Úr ellenvéleménye, a menedzsment ellenvéleménye szakmai és gazdasági alátámasztásban. Egy kompromisszumsorozat a vizsgáló fél és a menedzsment között, hogy mit-hogyan tovább, s hozzátenni a várhatót. A lényeg: a mi megbízatásunk októberben megszűnik, decemberben az utódainknak az utolsó ülésen mennyit kell odatenni a kórháznak, hogy nullszaldós legyen. Ennyi az egész, s hogy ehhez hogy jutnak el, az egy nagyon hosszú játéksorozat. Nem kell komolyan venni amit mondok, de még egyszer hangsúlyozom, ha bármelyik intézmény ilyet hoz, ez a Testület megeszi. Félünk tőle, persze, mert mindnyájan függünk tőlük, de a gazdálkodásfegyelem vonatkozik rájuk is, a játékszabályokhoz való alkalmazkodás szintén. Az Igazgató Urat nem bántom, de vele közösen fogunk bántani embereket, mert erre én fogadalmat tettem magamban, miután azt mondták, hogy én haragszom; egyes emberekre haragszom, s teszek róla, hogy legyen annak alapja, amit elmondtak rólam, s meg fogok jelenni ott, ahol eddig nem jelentem meg.

A döntési javaslat a következő: ezt a határozati javaslatot, magyarul szükség van-e azonnali intézkedésre, teszem fel szavazásra. Utána azt szavaztatom meg, hogy hajlandó-e most a Képviselő-testület dönteni a szakellátás privatizáció vonatkozásában vagy nem. Ennek az igenlő döntésekor kell a két alternatíva közül dönteni: 1999. vagy 2000. Én a bizottsági állásfoglalások, az itt elhangzottak alapján ma más döntési alternatívát nem látok.

Dr. Nagy László:

Rendben van, hogy a privatizáció vonatkozásában döntünk a két alternatíva között, de ne úgy fogalmazzuk meg a határozati javaslatot, hogy azonnali

intézkedésekre van szükség, hanem úgy, hogy folyamatos intézkedésekre van szükség.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ez így nem jó.

Nagyon kérem Képviselőtársaimat, figyeljenek.

Aki támogatja azt, hogy azonnali intézkedésekre van szükség, tehát azt a határozati javaslatot, amit ideterjesztettek elénk módosításott formában elfogadásra javasolja, kérem szavazzon.

A Képviselő-testület 10 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal, 8 tartózkodás mellett a javaslatot elfogadta.

A következő feladat: menjünk végig a határozati javaslaton.

Az 1.) pontban javasolom, hogy az "elrendeli" szó helyett a "javasolja" szó kerüljön be, tehát "... azok azonnali bevezetését javasolja a következők szerint:".

Az 1.1.) pontot én nem javasolom benthagyni.

D r. F e k e t e Antal János:

Tájékoztatásul szeretném elmondani, hogy a kórház 40% kamatra tartozik egyes szállítókkal szemben, mi pedig 18%-ra tudjuk a pénzt betenni. Szerintem maradjon ez a pont, én úgy érzem az Önkormányzat gazdasági érdeke ezt diktálja.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Rendben van, maradjon.

Az 1.2.) ponttal kapcsolatban kérdezem van-e probléma?

D r. N a g y László:

Igen van, mert nem ismerjük az új súlyszám forintértékeket. Május 20. lett volna a határidő, de a mai napig nem ismerjük az új számokat.

L e s z k o v s z k i Tibor:

A végrehajtás során a jelenlegi értékekkel kell számolni.

D r. N a g y László:

Az azért nem jó, mert nem igaz.

L e s z k o v s z k i Tibor:

82 millió forintról indultunk, 59 millió forintnál megálltunk, 22,2 millió forintot megszavaztunk, kérdezem, melyik az igaz?

D r. N a g y László:

Az alapprobléma az, hogy nem lehet tervezni, mert havonta változik az érték, betegforgalomtól függően, díjaktól függően.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Nem tudok nem egyetérteni az 1.3.) ponttal, ez a feladat halaszthatatlan.

Az 1.4.) ponthoz nem adunk határidőt, javasolt, végrehajtandó feladatok.

Az 1.5.) - 1.16.) pontok rendben vannak.

1.17.) pont: javasolt, nem kötelező. Kérdezem, kívánunk-e ma dönteni a privatizáció bevezetését illetően? Ha nem döntünk, akkor jövő évben nem lesz

privatizálás, mert én ezért nem hívok össze rendkívüli testületi ülést júliusban, ezt biztosra mondhatom.

Dr. Nagy László:

Azért lenne jó most dönteni, mert előttünk van egy nagyon nehéz tárgyalássorozat, s ha nem tudjuk az időpontot, akkor gondok lesznek.

Leszkovszki Tibor:

A privatizáció ügyében aki azt támogatja, hogy ma döntsünk, kérem szavazzon. Egy következő szavazással döntünk arról, hogy mikortól privatizálhat a szakellátás.

A Képviselő-testület 13 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett a javaslatot elfogadta.

Bujdosó Urat kérdezem, jelen dolgaink ismeretében mit javasol a Képviselő-testületnek, mint a szakma első embere?

Dr. Bujdosó László:

Az engedélyezésnek én semmi akadályát nem látom, a kivihetőségét, a privatizáció véghezvitelét kell megvizsgálni, ugyanis a dolog úgy áll, hogy jelenleg területi ellátási kötelezettsége van az Önkormányzatnak. A privatizációnak az a módja, hogy első lépésként a területi ellátási kötelezettséget az Önkormányzat átadja magánvállalkozónak, s a magánvállalkozó kér működési engedélyt. A működési engedély kiadhatósága nem olyan egyszerű dolog, mert egy új vállalkozásnál, egy új induló ellátásnál maradéktalanul meg kell felelni a szakmai minimumfeltételeknek. Én úgy gondolom, ha 1999. január elsejét határoz meg a Képviselő-testület, akkor még a lebonyolítások, nyilatkozatok végrehajthatók december 31-ig, de nem biztos, hogy a működési engedélyek is rendelkezésre állnak majd. Nagyon rövid az idő, ugyanis ajánlatot már ebben az esetben a majdani vállalkozónak kellene tenni a területi ellátási kötelezettségre, július 28-ra - szerintem ez nem kivitelezhető. Én mindenképpen a 2000-t tűzném ki azzal, ha van lehetőség rá, akkor ez korábban is megtörténhessen. Nem hiszem, hogy 1999. január elsejével privatizálható az ellátás, mert nem hiszem, hogy a hátralévő másfél hónap alatt el lehet dönteni azt, hogy kinek-milyen szakterületet, mit adunk oda, ki tesz ajánlatot, mire tesz ajánlatot, egyeztető fórum, stb. Én úgy gondolom, az Önkormányzatnak kellene ajánlatot tenni, s akkor a későbbi privatizálásnak a jelenlegi jogszabályok ismeretében nincs akadálya.

Leszkovszki Tibor:

A "B" változatot teszem fel szavazásra, mely szerint 2000. január 1-től kell vállalkozásba adni a járóbeteg szakellátást. Aki támogatja, kérem szavazzon.

A Képviselő-testület 13 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal, 5 tartózkodás mellett a javaslatot elfogadta.

A határozati javaslatot teszem fel szavazásra, az előbbieken elfogadott módosításokkal együtt, aki támogatja, kérem szavazzon.

A Képviselő-testület 16 igen szavazattal, 3 tartózkodás mellett a következő határozatot hozta:

117/1998. (V.28.) számú képviselő-testületi határozatot:

1.) Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete a Városi Kórház-Rendelőintézet teljes körű gazdasági ellenőrzéséről, az intézményrendszer fenntarthatóságáról az 1996-1997. évi vizsgálati időszak tapasztalatai alapján tett jelentést elfogadja, a kórház működőképességének megőrzése érdekében az abban javasolt intézkedésekkel egyetért, azok azonnali bevezetését javasolja a következők szerint:

1.1.) A 30 napon túli szállítói követeléseket azonnal ki kell egyenlíteni, ennek érdekében a Képviselő-testület felszabadítja a Kórház működési támogatására fenntartott céltartalékot.

1.2.) A Kórház vezetése 1998. június 15-ig készítsen (a 100 % alatti teljesítmények, új súlyszám forintértékek figyelembevételével, az I-IV. havi tényszámokkal, V-XII. havi várható számadatokkal) új 1998. évi kiadási és bevételi tervet intézményi szinten, de osztályokra, rendelőkre is lebontva.

1.3.) Azonnali intézkedésként be kell vezetni az osztályos, rendelői, tevékenységi szintű gazdálkodást, költségelemzést.

1.4.) A szakmai előírások betartásával meg kell határozni a prioritásokat. Ki kell dolgozni, illetve aktualizálni a Kórház által végzett beavatkozások költségeit havi, operatív tervek készítéséhez. A havi tervek teljesítését rendszeresen elemezni, a végrehajtást értékelni kell.

1.5.) Valamennyi rendelkezésre álló eszköz igénybevételével törekedni kell a szülészeti - nőgyógyászati osztály kapacitás kihasználtságának növelésére. A műtő költségeit feladatarányosan kell megosztani.

1.6.) A sebészeti osztály költségeit felül kell vizsgálni és olyan mértékben csökkenteni, hogy 1998. végére a veszteség az osztályon megszűnjön.

1.7.) Meg kell valósítani az intézménynél az optimális kódolást a nagyobb bevétel elérése érdekében.

1.8.) A régi kórházban üresen álló 10 krónikus ágyat 1999. január 1-től az ápolási osztályon indokolt működtetni.

1.9.) A SZIMPATIKA Gyógyszertárat intézményi vállalkozási formában, jutalékos rendszerben kell működtetni.

1.10.) A szállítási részleget a tényleges szükségleteknek megfelelően át kell szervezni.

1.11.) A bérköltséget éves szinten 14 millió forinttal csökkenteni kell úgy, hogy a munkaviszony megszüntetésekkel kapcsolatos költségeket az Önkormányzat 1998. szeptember 30-ig pályázat útján megigényelhesse a központi költségvetésből. Feladatokhoz rendelt létszám- és bér gazdálkodást kell folytatni.

1.12.) A fűtésrendszernek és valamennyi energiaszolgáltatás teljes körű felülvizsgálatát el kell végezni, el kell érni valamennyi költségelem jelentős csökkentését.

1.13.) A gyógyítást kiszolgáló, a kórház számára gazdaságtalan tevékenységeket a vállalkozók felé meg kell pályáztatni, amennyiben az úgy gazdaságosabban megoldható.

1.14.) A lehető legrövidebb időn belül be kell fejezni a laboratórium privatizációját.

1.15.) Olyan új informatikai rendszert kell kialakítani, amely a gyógyszer és egyéb anyag felhasználását nyomonköveti, illetőleg a beteggel kapcsolatban felmerült valamennyi közvetlen és közvetett költséget kimutatja.

1.16.) Optimális gyógyszerstruktúrát kell kialakítani, a sebészeti osztályon már kipróbált gyógyszerprogramot intézményi szinten haladéktalanul be kell állítani.

1.17.) Felül kell vizsgálni a belső intézményi struktúrát valamennyi területen:

- a.) a hatékonyság növelése érdekében a gazdasági szervezetet egyszerűsíteni szükséges,
- b.) a járóbeteg szakellátást 2000. január 1-től vállalkozásba kell adni,
- c.) az alapellátás területén a fogászatot is vállalkozásba kell adni,
- d.) a kapacitás kihasználtsági problémák megoldása érdekében a kórházat 1999. január 1-től osztályszerkezet nélkül, MÁTRIX kórházként indokolt működtetni.

2.) A Képviselő-testület kinyilvánítja azon szándékát, hogy a Kórházat 1999. január elsejétől MÁTRIX-rendszerben, osztályszerkezet nélküli referenciakórházként működteti, ezért felhatalmazza a Polgármestert és az intézmény vezetőjét a szükséges előkészítő intézkedések megtételére. Az 1998. évi kapacitáslekötési ajánlatot már a MÁTRIX Kórházra is el kell készíteni.

3.) Felhívja a Képviselő-testület a Kórház vezetését, hogy 1998. augusztus 31-ig tegyen javaslatot a Kórház MÁTRIX-rendszerben történő üzemeltetéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekre és az ehhez kapcsolódó intézkedésekre.

Határidő: az egyes pontokban megfogalmazottak, illetve szükség szerint az intézkedések végrehajtásáról és azok évközi eredményeiről történő beszámolóra: az 1998. szeptember havi testületi ülés.

Felelős: a Kórház-Rendelőintézet igazgatója,
a 2.) pont esetében a polgármester is.

(11,30 - 12,45 szünet)

(Szünet után nem jött vissza: Bebesi István, Deák Istvánné, dr. Bakonyi Csilla, dr. Baricza Sarolta, Vámosi Tibor, Bátor Antal visszajött, a létszám: 15 fő)

8.) Beszámoló a Várpalotai Önkormányzati Közüzemi Vállalat 1997. évi tevékenységéről (128.)

Leszkovszki Tibor:

Az előterjesztéssel kapcsolatban több bizottság úgy fogalmazott, hogy a Felügyelő Bizottság állásfoglalásának hiányában nem tudta tárgyalni az anyagot. Szeretném hangsúlyozni, hogy a bizottságoknak nem az volt a feladata, hogy elfogadja-e a Felügyelő Bizottságnak a jelentését vagy sem, hanem hogy ezt a vaskos anyagot véleményezze. Ne befolyásoljon senkit a másik bizottság állásfoglalása, az lehet egy mankó, de nem perdöntő. Bizottsági állásfoglalások ismertetését kérem.

Dr. Szilágyi Tibor:

A Környezetvédelmi Bizottság 5 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett az előterjesztést elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek.

Völgyi Árpád:

A Városrendezési és Kommunális Bizottság a Közüzemi Vállalat 1997. évi tevékenységéről szóló beszámolót nem tárgyalta, mivel a Felügyelő Bizottság jelentése az anyagból hiányzott.

Surányi Pál:

Az Oktatási, Kulturális és Sport Bizottság 7 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem kívánt állást foglalni a Közüzemi Vállalat 1997. évi tevékenységéről szóló beszámolójáról.

Domokos István:

A Beruházási Bizottság a Közüzemi Vállalat 1997. évi tevékenységéről szóló beszámolóját nem tárgyalta, mivel a Felügyelő Bizottság jelentése az anyagból hiányzott.

Dr. Szabó Gyula:

Az Egészségügyi, Szociális és Lakásügyi Bizottság 9 igen szavazattal a Közüzemi Vállalat beszámolóját elfogadásra javasolja.

Bátor Antal:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság a vállalat tevékenységéről szóló beszámolót - 9 igen szavazattal - azzal a kiegészítéssel javasolja elfogadásra a képviselő-testületnek, hogy a könyvvizsgálói jelentésben felsorolt hiányosságokat a vállalat vezetés szüntesse meg.

Jámor Attila:

A Jogi és Ügyrendi Bizottság 7 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a 128/1. számon kiosztott határozati javaslatot elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek.